

CO SE CHYSTÁ?

26. prosinec 2010

Vánoční koncert Peřimovského kvarteta s přáteli, začátek v 17:00 v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské ve Mříčné

28. prosinec 2010

Vánoční koncert, od 18 h v kostele v Jilemnici, vystoupí vynikající varhaník Vladimír Roubal spolu s trubači Pražského hradu Janem Vernerem, Františkem Svejkovským a Vitem Muchou a na tympány některé skladby doprovodí Pavel Svejkovský.

15. leden 2011

Skautský ples v Nové Pace, více informací na webu <http://skautnp.wz.cz>

19. únor 2011

Společenský večer Vavřineček, začátek v 19:30, více na <http://spolco.jilemnicko.cz>

26. březen 2011

Taneční večer. Pro velké pozitivní ohlasy Vás zveme opět na večer společenských tanců.

Vstup v oblečený vhodného společenského tance. Podrobnosti upřesníme později.

Vstupné lidových dobrovolných 30kč.

14. květen 2011

Springfest, 16:00, Rokytnice nad Jizerou, více www.springfest.cz

Máte zájem o aktuální informace?

Navštivte www.spolco.jilemnicko.cz! Nebo nově www.vikariatjilemnice.cz

Za redakci a společenství mládeže Vavřineček všem přejeme prožití svátků vánočních v radosti z narození Krista. Do nového roku vyprošujeme hojnost Božího požehnání.

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dozvíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šířitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

8

Vavřineček

Občasník spolča z Jilemnicka číslo 28 15. prosince 2010

SPOLČO

- **společenství mládeže z Jilemnicka**

Milí přátelé,
od minulého čísla občasníku Vavřineček uběhlo opět několik měsíců, během nich se toho v našem vikariátu a diecézi událo až nečekaně mnoho. Setkání, koncerty, sport, modlitbu a mnoho dalšího si můžete připomenout v některém z článků tohoto čísla. V únoru také biskup Dominik přesídlil do arcibiskupského paláce v Praze a my od té doby v naší diecézi s modlitbou očekáváme nového „pastýře“.

V neposlední řadě je nutné zmínit vznik nových vikariátních stránek www.vikariatjilemnice.cz o jejich smyslu a fungování si můžete přečíst v úvodním článku od správce jejich obsahu Matěje Krause. Nezapomeňte prosím, že stránky jsou určeny pro vás a jen díky vaší odezvě, aktivitě a pomoci je bude možné také úspěšně rozvíjet a aktualizovat. Díky všem kdo už tak činí.

-red-

Internetové stránky jilemnického vikariátu

V prosinci je tomu právě tři čtvrtě roku, co byly uvedeny do provozu webové stránky vikariátu Jilemnice – www.vikariatjilemnice.cz. Původní ideou bylo vytvořit farní stránky farnosti Jilemnice, ale vzhledem k úzké provázanosti mezi okolními farnostmi – a tedy i potřebě koordinace různých aktivit – jsme přistoupili k realizaci projektu stránek vikariátních.

Na stránkách má každá ze 17 farností svoji

The screenshot shows the homepage of the Jilemnice vicariate website. At the top, there is a navigation bar with tabs for various parishes: Harrachov, Horní Branná, Horní Stěpánice, Jablonec nad Jizerou, Jilemnice, Křtčice, Liběňat, Lomnice nad Popelkou, Mříčná, Nová Ves nad Popelkou, Poupě, Rokytnice nad Jizerou, Roztoky u Jilemnice, Studenec u Horek, Větrná, and Zálesná Lhota. Below the navigation bar, there is a main content area with a sidebar on the left containing links for 'Aktuálně', 'Bohoslužby', 'Články', 'Kalendář akcí', 'Kostely a kaple', 'Lidé', 'Společenství', 'Vzkazník', and 'Vikariát'. The main content area features a 'Vítejte na oficiálních webových stránkách vikariátu Jilemnice!' message, followed by a 'Nejbližší události' section listing upcoming events like 'Duchovní obnova pro dívky' and 'Koncert varhanní hudby a slova k počtům sv. Mikuláše'.

„podstránku“ s mnoha různými informacemi – o lidech, kostelech, bohoslužbách, společenstvích a zejména různých aktualitách. Tato „podstránka“ plně zastává funkci vlastní webové prezentace dané farnosti se všemi potřebnými a často hledanými informacemi. Na stránkách najdete i centrální kalendář, kde se můžete dozvědět o různých akcích, které se našeho vikariátu nějakým způsobem týkají. Máte možnost publikovat či jen číst různé články týkající se života v našem vikariátu a do budoucna se počítá i s možností vkládání a prohlížení fotografií z různých akcí.

Po téměř tři čtvrtě roce fungování můžeme konstatovat, že se podařilo odstranit většinu drobných nedostatků, stránky vynikají jednoduchostí, přehledností a aktuálností informací. Mají i poměrně

1

slušnou návštěvnost a myslím, že svoji funkci plní dobře. A určitě ještě mají velký potenciál vlastního rozvoje a věřím, že do budoucna se stanou jakýmsi virtuálním centrem církevního života v naší oblasti.

- Matěj Kraus -

„Boží Syn se stal člověkem, aby měl člověk domov u Boha.“

Hildegard von Bingen

V Hradci Králové - na jarním „diecézku“

V sobotu 27. března se v Hradci Králové uskutečnilo tradiční diecézní setkání mládeže, pro nás již také téměř tradiční tým, že jsme mohli již potřetí doprovodit vrchol celé této akce – mši svatou v katedrále. Takže vlastně pro nás zpívající a hrající začal takový náš soukromý předprogram diecézka již o 14 dní dřív, kdy jsme pilovali doprovodné písně na mši. Čtrnáct dní uteklo jako voda a přišel pátek, kdy jsme odjeli do Hradce. Již v pátek proto, abychom stihli postavit aparaturu a nazvučit katedrálu a také doladit co nejvíce nepřesnosti v písních. Spolu s námi již v Hradci „řádl“ celý přípravný tým diecézka – čítaje kromě nás a skupiny VeKa, která měla doprovodit dopolední program, všelijaké možné skupinky jako moderátoři, moderátoři odpoledních skupinek, liturgie, organizátoři a mnoho dalších potřebných lidiček. Všichni jsme se sešli v šest hodin na mši v kapli sv. Josefa a poté až na večerní modlitbě o desáté hodině večerní. K noclehu jsme využili Bigy (biskupské gymnázium). Pro nás den končil příjemnou zprávou, že na rozdíl od většiny zbylého přípravného týmu si můžeme ráno o hodinku déle pospat. A již je tu ráno – sobota, venku sice trochu zachmuřeno se slabými přeháňkami, ale přesto se to před devátou hodinou rojilo u místního KD Střelnice (a vlastně po celém Hradci – hlavně na

trase z nádraží) stovkami mladých věřících lidí ze všech koutů královéhradecké diecéze (a možná nejen z ní). Z kterého vikariátu kolik lidí je, jsme mohli zjistit při programu uvnitř, kdy měl každý možnost se postavením, popřípadě nějakým hlasovým projevem, ke svému vikariátu přihlásit. Motto letošního diecézního setkání znělo: „Mistře dobrý, co musím udělat, abych dostal věčný život?“ (Mk 10,17). Po přivítání nás moderátory – velice pěkně zpracovaná scénka inspirovaná veršem „Spíše projde velbloud uchem jehly, nežli vejde bohatý do Božího království“ (škoda jen že zvuková technika zazlobila) nám Máří Novotná přednesla slovíčko na den. Poté byla katecheze od P. Davida Boumy, kněze který mimojiné vyučuje na královéhradecké a pražské univerzitě. A pak již přišel významný okamžik – takové rozloučení nás mladých s biskupem Dominikem Dukou, který odchází do Prahy na sto-

církví.

Po krátké přestávce přišla na řadu hra – Milionář. Moderátorem byl slavný Vladimír Jenda Čech von Peřimov :o). Naše spolčo vyhrálo (v čele s Vítkem 9.) neuvěřitelných 320.000 Kč. Slovíčko si pro nás připravila Maruška

Válková, přednesl nám ho Martin Hor-nig a zní: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ Mt 16, 24
Následovala závěrečná modlitba, roz-loučení a (ve většině případů) cesta domů.

- Maruška Šimůnková a Pavel Vích -

Duchovní obnova pro mládež vikariátu

V sobotu 23.10. proběhla akce Du-chovní obnova v Horních Štěpanicích. Po úvodní mši svaté v místním kostelíku se skupina 32 mladých přesunula do kamny vyhrátých prostor zdejší fa-ry, kde jsme se dále postupně roze-hřivali úsměvy spolubratří a sester v Kris-tu a hrnky dobře uvařeného čaje. :) Seznamovací hra s klubíčkem nám hned na začátku zamotala nejen hla-vu, ale i ruce.

Osnovu dalšího programu tvořily na sebe navazující přednášky P. Paclíka, jejichž společným tématem byla lidská sexualita v tom nejširším slova smyslu, zahrnujícím jak rovinu tělesnou, tak i psychickou a duchovní. Sexualita tak-to pojmovaná v sobě obsahuje a zasahuje všechny sféry bytí člověka, a proto je tak důležité ji správně začlenit do své-ho života. Hluběji jsme se tak měli možnost dozvědět něco více o podstatě a smyslu lidské sexuality, rozdílech v

jejím prožívání u mužů a žen a také o otázce čistoty.

Mě osobně asi nejvíc zaujala myšlenka že to, že se někomu líbíme, že je na nás něco hezkého, není nic divného, protože jsme obrazem Boha Otce. A když se někdo líbí nám, tak tím vlastně velebíme Boha, Jeho vlastnosti, které ten druhý na sobě jako obraz Boží zrcadlí. Celkově byly přednášky pěkné a plně zajímavých podnětů, mezi kterými si určitě každý mohl vybrat „to své“, nechat se oslovit tím něčím Bohem určeným právě pro něj. ;)

Po obědě a poslední přednášce násle-dovala krátká diskuze a po té pro zá-jemce i procházka po okolí Horních Štěpanic.

Za přednášky i za celou organizaci se-tkání děkujeme!

- Mája Ludvíková -

Pokud se vám podaří najít 28 spol-čáckých jmen (všechna jsou v mužském tvaru), zjistíte důvod slavení Vánoc.

D	I	V	A	D	Ž	S	K	I	L	A	M
K	U	Ř	I	K	A	E	U	L	O	R	A
T	A	B	V	O	L	S	P	E	Ā	J	Ť
R	K	S	O	Ā	S	T	K	Z	H	Ó	Ā
E	M	P	V	V	K	K	Ā	V	O	N	T
B	A	O	A	L	Ÿ	E	R	O	R	R	K
R	L	U	S	T	I	N	E	C	N	A	O
O	A	R	Ā	Ÿ	L	Ů	E	T	I	V	K
N	H	V	B	Ě	U	M	G	C	G	T	R
S	E	U	L	E	K	I	M	N	Ě	I	A
D	R	M	A	R	E	Š	Í	R	A	V	U
H	O	L	E	C	Š	K	U	Ž	E	L	S

Vikariátní zábava

Taky máte ze všech ročních období nejmiň rádi podzim? Všude je blátivo, neustále poprchává a ty teploty taky nejsou zrovna nejpříjemnější. Možná i proto se před třemi lety Jirka Jína a Ondra Hornig rozhodli nám tento čas zpříjemnit. Jak? Uspořádali VIKARIÁTNÍ ZÁBAVU!)

Tato akce mnoho lidí tolik nadchla, že se z ní stala tradice. A já jsem moc ráda, že jsem měla možnost se tohoto již třetího ročníku zúčastnit.

Letošní Vikariátní zábava začala besedou. Připravili si ji pro nás spolčáci, kteří se spolu scházeli před rokem 1989. Bylo pro mě velice zajímavé vyslechnout si, jak spolu trávili čas a také mě překvapilo, co všechno jim toto společenství do dalších etap života dalo. Vzpomínání by určitě nebylo úplně, kdybychom si nepřipomněli Toniciku Hoffmanovou a něco z jejich nádherných slov, která byla vždy plná čistě lásky a odevzdanosti Bohu.

Ale dost už bylo ohlížení se do minulých let! Dvojice výborných moderátorů nás rychle vrátila do přítomnosti tím, že na pódium uvedli první hudebníky dnešního večera- country kapelu Naboso, která do Vichové dorazila z

Rokytnice a okolí. Snad každé generaci se tato příjemná hudba k tanci i poslechu líbila. Aby se ale vyřádili opravdu všichni, nastoupila jako druhá v pořadí skupina Stopdepress, bez které by Vikariátní zábava nebyla tou pravou Vikariátní zábavou. Je opravdu úžasné, co skvělého může vzniknout, když se dá dohromady pár šikovných kluků se svými nástroji, hlasy a hlavně nadšením pro dobrou hudbu.) Jako poslední se na pódium objevila profesionální kapela Futrál, která snad nikoho nenechala v klidu, když začala vyhrávat známé a oblíbené současné i trochu starší hity. Všechno ale jednou skončí, a tak i Vikariátní zábava okolo druhé hodiny ranní pomyslně proběhla cílovou páskou. Ale nebojte se! Pevně věřím, že ani tento ročník nebyl tím posledním.)

Na závěr bych chtěla poděkovat již zmíněným hlavním organizátorům Ondrovi a Jirkovi za veškeré nasazení a také všem, co se jakýmkoliv způsobem na této akci podíleli. Mohu snad za všechny zúčastněné říci, že to byl opravdu povedený večer! Takže moc děkujeme za všechno a těšíme se na další podzim!)

- Zdiška Lukešová -

O Svědcích Jehovových, prázdnotě a hledání Boha

Na letošní svátek sv. Josefa (v pátek 19. 3.) se uskutečnilo spolčo na faře v Horních Štěpanicích. Ještě však před začátkem spolča jsme měli možnost slavit mši svatou s následnou křížovou cestou v Jilemnici. Spolčo bylo jako vždy zahájenou modlitbou a ihned poté Šimon (organizátor tohoto spolča) předal slovo našemu vzácnému hostu – Evě Nejedlé, která nám řekla své svědectví. Skoro celá její rodina se nyní připravuje na křest a

birmování, které proběhne letos o Velikonocích. Eva se svým manželem Alešem hledala cestu k Bohu a přibližně před dvaceti lety se stala Svědkem Jehovovým. Patnáct let s nadšením hlásala učení a neúnavně hovořila s lidmi o Bibli. Tato sekta ji postupně sebrala všechny síly a ona se cítila prázdná. Chtěla dál růst, ale to Svědci nedovolují a proto od nich odešla. Seznámila se i s protestantskými církvemi a nakonec skončila u nás - v římskokatolické

lec českého primase. Nejprve jsme v prezentaci shlédli nejdůležitější okamžiky života Jaroslava Duky (vlastní, lépe řečeno chlapecké jméno Dominika) a poté se již moderátoři začali otce biskupa vyptávat na vše možné i nemožné. Dozvěděli jsme se například, že když Dominika Duku pozval na oběd papežský nuncius, tak že si říkal, že to asi nebude jen tak. Leč dostali jsme od Dominika slib že slavné „Urbi et orbi“ ze Svatopetrského náměstí z jeho úst nikdy neuslyšíme. Na konec byla Dominikovi předána krabička poslední záchranu do Prahy. Obsahovala turistickou známku Hradce Králové s katedrálou, přestupní jízdenku na metro, mapu hlavního města a nějaké koláče (nebo takového něco). Poté již každý nafasoval k obědu fruko a bagetu a celý dav se rozprchl do jednotlivých odpoledních skupinek. My jsme je nestihali, neboť jsme se po obědě přesunuli do katedrály naladit nástroje a hlasy zpěvy líbeznými. Po půl třetí již přišel průvod – městem se šla totiž křížová cesta a její poslední zastavení bylo právě v katedrále. Katedrála se zaplni-

la do posledního místečka a mnoho lidí ještě stálo. Nedlouho poté jsme již zaujali každý své místo a když se ozvalo „cink cink cink“, tak naše houslové trio spustilo úvodní píseň Blíž, Pane, blíž. Z kázání Dominka Duky, jsem toho bohužel díky své zadní pozici na kůru moc neslyšel, ale občas nějaké slůvko (v lepším případě i celá myšlenka) dolétlo i tam. Po mši se ještě jednou dekovalo a přálo vše nejlepší otci Dominikovi. Biskup Josef Kajnek nám přečetl také dopis od třetího a nejstaršího z biskupů – Karla Otčenáška, ten se také mše účastnil, nutno podotknout, že za pár dní oslaví své devadesáté narozeniny. Opravdu Boží věk a Bohu díky za to a za něj. Po mši jsme ještě zahráli tři písničky, ale to se již řada lidí rozprchla směrem své domovy. My jsme sbalili aparaturu a poté ještě zašli do Adalbertina na páreček pro přípravný tým. Pak jsme naskákali do aut/vlaku a vyrazili také na cestu domů. Doufáme, že i našim zpěvem a hraním jsme přispěli k oslavě Boží a že Jemu nahoře se to líbilo!

- Lukáš Hrubý -

O prohlídce mříčenského kostela

Už od mládí jsem hodně cestoval. Po městech, vesnicích, samotách a kopcích. Kdykoliv jsem ale přišel ke kostelu, kostelíku či kapličce, měl jsem smůlu. Stavba byla totiž zavřená. Ptal jsem se proč a v duchu vzpomínal na slova některých mých kamarádů o tom, že kostel je stejně nejlepší v tichu, o samotě, když v něm není ani kněz ani Boží lid. Postupem času ale člověk zjišťoval, že když přijde do kostela, dokáže ho zaujmout samo místo, svou důstojností, svou atmosférou, takže nakonec vůbec neřeší, kdo kromě něj v kostele je. Ještě později jsem zavítal do kostela se svými přáteli, jen tak jsme se dokázali bavit, odpočívat, snad se i

modlit nebo alespoň přemýšlet o Bohu. Přesto tato setkání dokázala být čistě neformální a dobrá nálada, která panovala uvnitř, dokázala přetrvat i venku. Ne minutu nebo deset minut, ale třeba celý den nebo dva. Člověk se tam podvědomě toužil vrátit a zažít něco podobného znovu. Na tom samém místě, třeba v pozměněné sestavě, ale prostě podobně. Bylo pro mě proto zajímavým setkáním, když jsem navštívil na pozvání Jendy Lukeše exkluzivní prohlídku mříčenského kostela. Potkal jsem tam nejednu známou tvář, a přesto trochu jinak, než bych ji potkal třeba v hospodě u piva. Najednou to bylo o něco váž-

nější, podpořené úctou k místu, kde se nacházím a lidem, kteří se zde schází. Ale přesto ne méně veselé či méně přátelské. Mnohdy naopak. Dozvěděl jsem se spoustu věcí, které jsem snad kdysi spatřil, ale tady jsem je viděl na jednom místě, v jednu chvíli a názorně. Všechno, co ke kostelu patří, tedy nejen presbytář, ale i varhany; nejen lavice, ale i kazatelnu; nejen zavřenou skříň, ale i slavnostní roucha užívaná při významných obřadech. Ale především: Neviděl jsem jenom holé stěny kostela, ale v hluboké úctě raduji se lidmi. Už od mládí jsem hodně cestoval a v minulém roce jsem se vydal na cestu,

kteřou jsem došel až ke křtu. Při počátečních nejistotách mě velmi posilovaly právě takové akce a byl jsem mile překvapený tím, že se dokáží i v našem kraji najít lidé, kteří je pořádají. Nezbyvá tedy než děkovat. Jednou se mě jeden dobrý kněz ptal, co si myslím, že je v kostele nejdůležitější. Odhádál jsem všechno možné, až nakonec zazněla jeho odpověď: Dvěře. Při této vzpomínce mi nezbyvá než přát si, aby dvěře kostelů byly častěji otevřené právě takovým akcím, k jakým patřila exkluzivní prohlídka mříčenského kostela připravená kostelníkem Jendou Lukešem.

- Ondra Šír -

Pořádně velká spolčácká svatba aneb svatba v chlívě

V sobotu 3. července ve 14 hodin byla v pěkně opraveném mříčenském kostele krásná a veliká slavnost. Svátost manželství si zde udělili Jenda Válek a Eliška Hrubá. Mše svatě se účastnilo i 6 kněží!, což mříčenský kostelík už dlouho nepamatuje. P. Pavel Boukal a P. Karel Moravec z Hradce Králové, dále místní otec František Mráz, nemohl chybět velký skaut a jilemnický rodák P. Zdeněk Mach, který nyní působí v Proseči u Skutče, z hnutí Schoentstatt P. Zdeněk Králík a hlavním celebrantem byl P. Tomáš Hoffmann z centra pro mládež Vesmír

z Deštného v Orlických horách.

Na hostinu, která se konala po obřadu v Peřimově na statku č. p. 4 (www.valkovi.unas.cz) bylo pozváno 150 lidí!, takže v kostele bylo jistě více jak 200 lidí. Samotné gratulace trvaly kolem 50 minut!). Ti, co jste se nezúčastnili, abyste mohli alespoň trochu nasát z této krásné atmosféry, podívejte se na několik prvních fotek z této krásné události. Naleznete je na: www.spolco.jilemnicko.cz/fotogalerie

Novomanželům vyprošujeme od Pána vše potřebné na jejich společné cestě a děkujeme za jejich dlouholetou, často nenápadnou službu pro spolco a doufáme, že svatbou pro ně setkávání s námi nekončí!!

- Jenda Lukeš -

Dvě blondýny hledají v lese vánoční stromček. Asi po 2 hodinovém a usilovném hledání: „Tak co našla si ho??“ „Ne“ „Tak víš co?? Vezmem nějakej bez ozdob.“

Společenský večer byl opět plný tance - již posedmé!

Letos proběhl již 7. společenský večer Vavříneček. Jako tradičně se sešlo hojně lidí z různých koutů nejen vikariátu a diecéze, ale i republiky. Především se tančilo a povídalo. A aby se všichni neuntančili, mohli si odpočinout u sklenky dobrého piva, vína či jiného nápoje. Kdo měl peníze a chtěl zkusit štěstí, zakoupil tombolu a pak

už se jen těšil, až si vyzvedne úžasnou výhru. Nechybělo ani předtančení, tentokrát v rytmu salsy. Ti soutěživí se po půlnoci mohli zúčastnit taneční soutěže. Celý ples byl zakončen bleskurychlým ranním úklidem, s nímž byli pořadatelé nadmíru spokojeni. Už teď se můžeme těšit na další ročník.

- Martin Malík -

Víkendová tour

Víkend 12. - 13. června? Jo, tak ten stál vážně zato! Ani chvilka volného času pro vlastní plány, a přesto spousta prostoru pro práci i zábavu. V sobotu o půl dvanácté jsme se sešli před vidochovským kostelem, kam jsme byli pozváni paterem Mariuszem, abychom zde hudebně doprovodili mši svatou. Krátce se rozezpívat, dlouze nacvičovat a pak už to mohlo začít. Ale nebyla to jen tak nějaká mše svatá. Proběhlo při ní svěcení „opravdu pěkného obecního praporu“. Po mši jsme se dočkali i zehnaní motorek a motorkářů a paní starostky a tamtoho pána.. a dokonce i nás stihla sprška svěcené vody. Po vystoupení mažoretek jsme byli P. Mariuszem pozváni i na něco k snědku a pak už hurá na další zkoušku, neboť víkend nebyl ještě ani ve své půli a jeho vrchol nás teprve čekal. V Lomnici už jsme ale cítili, že naše hlasivky až tolik nevydrží, a tak jsme zbytek zkoušky museli zvládnout druhý den. Ráno jsme doprovodili nedělní mši svatou, kde nám při jedné z posledních písní největší odměnou byla netajená slzička na oku pana faráře z Rovenska, který zde už nějakou neděli zastupoval rehabilitovaného P. Evermoda. Věříme, že takto doprovázená mše svatá mohla být pěkným poděkováním za jeho dočasnou službu v Lomnici i okolních farnostech. Opět jsme se pustili do

pilného nacvičování známých i neznámých písní. Blížil se totiž cíl našeho víkendu – koncert spolčokapely při příležitosti farního dne v Lomnici nad Popelkou. I my jsme se po zkoušce dostali na farní zahradu a měli příležitost popovídat si, zahnat hlad či žízeň, zahrát si volejbal i shlédnout skvělé scény místních mladých farníků. Pak nastoupila nervozita. Přijde vůbec někdo? U fary se moc lidí nezdržovalo. Ale nakonec se lavice kostela docela zaplnily a my si užívali pohled na úsměvy nejen našich dirigentů, ale i vnučat a babiček a vůbec snad všech příchozích, kterým jsme se snažili zpříjemnit nedělní odpoledne. Díky Pánu, že k tomu máme potřebné dary, a díky všem, kteří si díky zaslouží (nebudu jmenovat, každý ví, jak velkou má v nebi připsanou „čárku“;-)).

- Káta Šimůnková -

